

FØROYA SOSIAL DEMOKRATUR

kemur út eina ferd um vikuna og kostar
kr. 2.00 + porto um fjórðingsárið.

Bráðf. bladtjóri: MARTIN JOENSEN

Prent: A. ØSTER'S

HEIMATÍÐINDI

Guðstænastur.

Septuagesima sunnudag verður lestur
lisin í Havnar kirkju. Sama sunnudag
prædika J. Joensen próstur í Nólsoyar
kirkju.

K. F. U. M.

Sunnukveldið kl. 8½ heimlig samvera.

J. E. Jacobsen.

havnarmeistari, varð jarðaður hósdagin
í vikuni.

Í stúgvandi fullari kirkju helt prest-
urin Rasmussen eina góða røðu um
Jacobsen og vísti á hansara stóra týdning
fyri bygd sína og land.

Formaðurin fyri Føroya javnadarflokki,
P. M. Dam, mintist sín partmann í
vækrum orðum og djúpari takkarkenslu
sum vinin uttan svik, sum hin gávada
og idna samstarvarin, id altíð var sjáldur
av rættvísiskenslum, brennandi hugi at
tæna tí, id var til bata fyri land og fólk,
fyrst og fremst hin veikara.

Feskfiskaspurningurin.

Teir føroysku útsendingarnir til sam-
ráðing um feskfiskaspurningin hava tele-
graferað heim, at tað var ikki eydnast
teim at luttaka í samráðingum. Sam-
ráðingarnar vóru útsettar til mars. Teir
biðja um uppskot og fullmakt at gera
avtalu.

Vit biðja við at gera viðmerkingar til
spurningurin liggur greiddari lýstur frá
øllum síðum. Men vit vilja tó strika
undir, at okkara flokkur hevur framsí
tað ófrávikiliga kravið, at vit sjáldur
skulu føra beinleiðis samráðingar við
útheimin um okkara handils- og markn-
aðarspurningar og sjáldur gera okkara
sáttmálar.

Kolaprisurin í Pólandi

liggur um 65 kr. farmagjaldið um 40 kr.
Pólskt kol verður so stutt at liggja um
100 kr. í Føroyum.

Bæði Póland og Tjekkoslóvakíið

hava keypt føroyska sild í fjør. Prisurin
var um 110 kr. tunnan.

Póland innferir um 300.000 sildatunnur.
Føroyingar veiddu í fjør um 10.000 tunn-
ur av sild.

Póland hevur í hyggju

at gera út eina stóra hvalaveiðuferð til
Sudurishavíð.

Pólkakkar hava boríð fram ynski um at
fáa Føroyingar at læra teir.

Skuldu Føroyingar ikki sjáldur roynt
at gjørt eina tilika ferd til Sudurishavíð?

Fiskinegðin á Senjabankunum

í Noreg er ikki so stór sum í fjør. Men
tá er útítt til, at trolararnir fáa so gott
sum uppi.

Eitt farmaskip

er útítt til at Føroyar fáa sum endurgjald
fyri kriggstap.

25000 tons av polskum koli.

Ádrenn Poul Niclasen fer niður til
jóla, varð samtykt av løgtinginum at
geva honum í hendi at samráðast við
Pólin um at fáa kol til okkara trolara-
flota til saltfiskaveiðu.

Harra Niclasen greiðir nú frá, at útítt
er fyri, at vit fyri lýsi og saltfisk kunnu
fáa um 25000 tons av polskum koli. Eis-
ini hevur hann fingið ríkisstýrisins til-
søgn um hjálp, um tað skuldi komið
at staðið í botni at fingið kol.

Pólkakkar treingja hardliga til lýsi.

Lýsing

Vit søkja umboð úti á bygdunum
til viðari sølu av okkara breyðum.
Nærri frágreiðing fæst ímóti
skrivligum fyrispurningi.

Víð hávirðing

Frans Restorffs bakarí.

Brennibíleggingar-seðlar

*fyri februar mánað verða útflyggjaðir í býráðssalinum
friggjadagin tann 31. januar, leygardagin tann 1. fe-
bruar og mánadagin tann 3. februar í ár, frá kl. 11-17.*

*Eftir ta ásettu tíð fyri útflyggjanina verður tikið
2 kr. fyri hvørja útflyggjan.*

TÓRSHAVNAR BÝRÐ, tann 28. januar 1947.

KOLASPUKINGURIN

Viðurskiptini viðvíkjandi koli og
brenni her í Føroyum undir krigs-
num hava verið tey, at Hvalbingar,
sum í mannaminni sjáldur hava
høgt kol og umfarið kolholini í
bygdini, hava latið kol til alt
landið.

Kolaframleiðsla var í Rangabotni
í Trongisvági; men har vildi so
illa til, at arbeiðið so at siga
steðgaði, av tí at takið gjerdist
ringt, at tað raplaði niður í holini.
Ein kann siga, at tað hevur gingi-
st óføra væl hjá Hvalbingum við
gomlu amboðum at vinna kol;
men nú frættist, at sama hendir
sum í Rangabots holunum: takið
fer at vikna, fjallið, siga teir, hevur
fingið rivu. Verður ikki arbeitt
í einum holi nakrar dagar, fer alt
fyri eitt at detta niður — so ein
skilur, at tað má vera bæði trup-
ult og vandafult at liggja og høgga
inni undir. Aftur at hesum kemur
eisini, at Hvalbingar, sum upp-
runaliga ikki eru kolamenn av
starvi, fara at søkja til sína gomlu
vinnu, sjógvinn, aftur. Teir hava
keypt stóran trolara, og tað sigst,
at helvtin av monnunum í bygd-
ini fara til sjós í ár — summir
við trolaranum og aðrir við øðrum
skipum. Sum viðurskiptini so stutt
liggja fyri er øllum skiljandi, at
brennispuvningurin hjá okkum Fø-
royingum fer at vera hin mest
átróðkandi spurningurin, id kemur
at liggja so fyri, at hitt almenna
fer at koma uppi og taka sær um
reiggj.

Tað var longu nú, id henda
cystanóðnin lá so leingi, at pláss
ymsastaðni vóru heilt illa fyri-

komín við brenni. Tey høvdu
verið noydd at sankta tað torv
saman, tey kundu fáa hendur á,
og brenna hvønn oljudropa, sum
fannst. Sjálvandi eru tað nógvar
bygdir, sum hava torv, men tað
eru eisini so nógvar plást, sum ikki
hava tað, og so nógvar menn, sum
fara burtur, ella eru við slíka
vinnu, at tað ikki ber teimum til
at skera torv um summarið.

Viðvíkjandi hvat hitt almenna
hevur gjørt í hesum máli,
so er frætt, at løgtingsmenn úr
Suduroy hava verið í Hvalbø og
havt fund við menn har at kanna
eftir, hvussu kolamálið liggur fyri
har og hvørjar umstøður, id eru
til at vinna ta kolanøgð, sum er
fyri neyðini.

Tað er sjálvandi, at tá id so
nógvar menn fara burtur, so kann
ikki við fólk haddani fáast til vega
so nógv kol, sum landið skal nýta.
Spurningurin er so, um fólk fæst
aðrastanis frá, og hvussu id verður
við innivisti til hetta fólk.

Skulu vit hugsa um kolavinnuna
í Rangabotni í Trongisvági, so
kann hon ikki framleiða nóg nógv
til at loysa spurningin. Haddani
fæst mangan ikki meira — ella
ikki so mikið — at sóknini hjálps-
ist.

I Fámjin hava menn funnið kol
og fingið rættliga fitt fram, sum
hevur ligið, tí teimum hevur vænt-
að ein rennistrongur; men ivinga-
samt er, hvat henda roynd, sum
bert er í byrjan, kann fara og
geva av sær í framtíðini.

Hetta er eitt yvirítt, og eitt
yvirítt sum ikki er ljóst. Landið

skal hava kol til brenni, og hesin
stóri trolarafloti, sum vit hava
fingið, skal eisini hava kol. Hetta
kolið, sum skip skulu hava, kunna
vit ikki fáa her hjá okkum. Tað
má koma úr útlandinum, og har
fættist ikki best viðvíkjandi kola-
framleiðslu. Kol til trolarar og
og onnur siglandi før, tað er livs-
treyt fyri okkum. Og vit kunna
ikki fara og nýta útlendskt kol til
brenni; til at brenna mugu vit
fara til okkara sjálvs. So má Løg-
tingið koma uppi, finna eini hvørji
ráð og royna at framvinna so
nógv kol í teimum plássum, kol
er at fáa, at landið ikki situr við
kaldar steinar.

Sjálvandi kosta slík tiltøk pening.
Men betri er at ofra munandi
pening og so fáa nakað munandi
burtur úr enn at lata eitt sløg og
einki fáa burtur úr. Var so at-
borið, at vit høvdu sett hin rætta
sakkunnleikan av fyrstan tíð at
staðið fyri og rátt, tá mundu vit í
dag kunna framleitt ikki bert nóg
nógv kol til okkara sjálvs, men
eisini til at flutt burtur til onnur
land.

Hjartaliga takka vit

øllum, sum sýndu okkum samkenslu
tá id elskaða kona og mamma
økkara

Johanna Marie Dam-Jacobsen
fór heim og varð jarðað.

Michel Pauli Jacobsen og bernini.

CEMENT

RAPID

PORTLAND (Isbjørn)

MURSTEN

MELKALK

Valdemar Lützen

tlf. 16.

Føroysk grønsápa

er tann besta